

Arrest

nr. 109 710 van 13 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 24 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN EENOO en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst. U werd op 13 februari 1982 geboren te Conakry en bleef er uw hele leven wonen. Uw vader (T.B.) overleed in 2000. Uw moeder (O.D.) is van Malinke afkomst en woont in Pita. Uw vrouw (A.) is eveneens van Malinke afkomst. In juli 2011 kocht u een stuk grond in de wijk Kobayah. Uw schoonvader kende de verkoper, de heer Djouma. Jullie kwamen overeen om de grond te kopen voor 45 miljoen Guineese frank. Een week later werd de verkoop bezegeld in het bijzijn van de chef van de wijk. U ontving alle eigendomsdocumenten en was tevreden. Eind september 2011 hoorde u via uw schoonvader dat mensen op uw stuk grond aan het bouwen waren. U ging erheen en de arbeiders zegden dat ze werkten in opdracht van kapitein Dansoko (M.L.), die volgens hen eigenaar van de grond was. U ging naar meneer Djouma, de vorige eigenaar

van de grond, maar hij wist van niets. U ging vervolgens naar de chef van de wijk. Die zei dat iemand die voor de regering werkt gekomen was en zei dat hij de echte eigenaar was. Hij adviseerde u klacht in te dienen omdat hijzelf niets kon doen tegen zo'n machtige mensen. U ging vervolgens naar de gendarmerie in de wijk Hamdallaye. U diende klacht in tegen kapitein Dansoko en de bevoegde commandant zei dat kapitein Dansoko geconvoceerd zou worden en dat u opnieuw opgeroepen zou worden. Na een week, op 1 oktober 2011, werd u inderdaad opgeroepen. De commandant van de gendarmerie vroeg eerst om de eigendomspapieren van de grond af te geven en beval vervolgens om u in de cel te stoppen. Hij zei dat het onmogelijk is om een klacht in te dienen tegen iemand die voor de regering werkt. Daarna kwam kapitein Dansoko. Hij zei dat hij vanaf nu de eigenaar van de grond was. Hij zei ook: 'jullie Peul hebben geld, maar wij Malinke hebben de macht, dus de grond is nu van mij'. U reageerde woest en werd neergeslagen. U werd opgesloten in een cel en werd er slecht behandeld. U hoorde dat men u zou vermoorden in de gevangenis. Op 2 november 2011 kon u ontsnappen uit de cel, dankzij de hulp van een zekere (G.B.). U dook onder bij een vriend in de wijk Dixinn. Toen u hem vertelde wat u overkomen was, reageerde hij verontwaardigd en hij wilde hij u helpen om wraak te nemen. Samen met enkele vrienden gingen jullie naar uw stuk grond en vernielden alle bouwwerken die al uitgevoerd waren door kapitein Dansoko. Nadat de kapitein deze vernielingen vaststelde, zag hij dat u niet meer in de gevangenis was. Hij plunderde daarom uw huis, plunderde uw winkel en arresteerde uw vrouw. Uw hoogzwangere vrouw werd 4 dagen vastgehouden. Ze werd verkracht en kreeg een miskraam. U hoorde ook van uw schoonvader dat de militairen naar u op zoek waren en u wilden doden. Uw vriend waarbij u ondergedoken leefde kende een vriend (D.O.) die op de luchthaven werkte. Hij regelde uw vertrek uit Guinee. Op 11 november 2011 verliet u Guinee per vliegtuig. U verbleef een maand in Turkije en reisde daarna verder naar Griekenland. U leefde er op straat en in maart 2012 werd u opgepakt. In juni 2012 werd u terug vrijgelaten. Op 23 augustus 2012 reisde u verder naar België. Dezelfde dag kwam u in België aan. De volgende dag vroeg u asiel bij de Belgische asielinstanties. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een kopie van uw geboorteakte neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Bij een eventuele terugkeer naar Guinee verklaart u kapitein Dansoko (M.L.) en de autoriteiten te vrezen (gehoor CGVS, p.5,6,7). Hierbij moeten meerdere kanttekeningen geplaatst worden.

Uit uw verklaringen blijkt dat u en kapitein Dansoko elkaar niet kenden en dat hij geen enkele rechtmatige aanspraak kon maken op uw grond. U verklaart dat hij straffeloos beslag kon leggen op uw grond, enkel omdat hij een kapitein is in het leger en dus alle macht heeft. Hij kan zomaar iemands bezit afnemen en deze persoon vervolgens levenslang laten opsluiten of laten vermoorden (gehoor CGVS, p.6, 7,8,9,10). **Uw herhaalde verklaringen over de straffeloosheid waarmee soldaten in Guinee kunnen opereren, worden echter tegengesproken door de beschikbare landeninformatie van het CGVS.** Deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Uit deze informatie blijkt het volgende: ondanks het feit dat militairen nog steeds een belangrijke machtspositie bekleden in de Guinese maatschappij, blijkt dat president Alpha Condé sinds zijn aantreden eind 2010 een absolute prioriteit gemaakt heeft van de hervorming van de veiligheidssector, getuige het feit dat president Condé zelf de rol van minister van Defensie op zich heeft genomen. Het salaris van (een deel van de) militairen werd verhoogd, er is een begin gemaakt met het demilitariseren van Conakry, verschillende legerbases in de hoofdstad zijn gesloten en de betrokken militairen overgeplaatst naar kazernes in het binnenland, het leger wordt ingekrompen en er wordt werk gemaakt van meer financiële transparantie. Alhoewel er zeker nog werk te verzetten valt, is er toch al een significante vooruitgang geboekt. Men kan dan ook niet zomaar besluiten dat militairen in Guinee zich eender wat kunnen permitteren en anno 2011 totaal straffeloos kunnen handelen.

De reden waarom kapitein Dansoko net uw grond inpikte is volgens u omdat hij een Malinke is en u tot de Peul-stam behoort (gehoor CGVS, p.6,7,10). **Uw verklaringen over de manier waarop u als Peul geïntegreerd werd door een Malinke soldaat, worden echter opnieuw tegengesproken door de beschikbare landeninformatie van het CGVS.** Deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Hieruit blijkt het volgende: de verkiezingscontext van 2010 heeft het etnische evenwicht verstoord dat tot dan in Guinee heerste. De verschillende politieke spelers hebben de etniciteit immers naar voren gebracht als een sterk politiek idee. Het beleid van de huidige regering

heeft niet geprobeerd om de interetnische spanningen te sussen. Maar, zelfs als de verschillende gemeenschappen elkaar voortaan wantrouwen, is het etnische gemengde karakter een werkelijkheid in Guinee. De talrijke bronnen die werden geraadpleegd en de gezamenlijke missie van de asiinstanties bewijzen dat er geen reden is om daden van vervolging te vrezen, enkel en alleen doordat men tot de etnie Peul behoort, zelfs als het gebeurt dat er Peul gevisieerd kunnen worden tijdens betogingen. Dat een Malinke militair zomaar uw gronden zou kunnen innemen en u vervolgens levenslang zou opsluiten en zou willen doden (gehoor CGVS, p.6,7,10) komt dan ook niet erg aannemelijk over.

Daarnaast zijn uw moeder, vrouw en schoonvader van Malinke afkomst (gehoor CGVS, p.2,3). Het is dan ook opmerkelijk dat een Malinke soldaat u op dergelijke grove manier zou viseren, aangezien zijn gedrag ook nog eens gevolgen zou hebben voor uw familieleden van Malinke afkomst. Volgens uw verklaringen werd uw vrouw zelfs gearresteerd en verkracht in de gevangenis (gehoor CGVS, p.8). **U verklaart dat dit uit rancune is omdat Malinke mannen boos zijn als een Malinke vrouw trouwt met een Peul man (gehoor CGVS, p.7). Ook hier worden uw verklaringen tegengesproken door de beschikbare informatie (die toegevoegd is aan het dossier).** Daaruit blijkt dat er in Guinee steeds een klimaat van goede verstandhoudingen was tussen de verschillende etnieën, zowel op het niveau van de wijken als van de families. Er zijn in Conakry geen wijken die uitsluitend worden bewoond door één enkele etnie. Bovendien ontmoeten de verschillende gemeenschappen elkaar naar aanleiding van ceremonieën (huwelijk, doopsel, begrafenissen...). Het is eveneens niet uitzonderlijk dat men families vindt waar de verschillende etnieën worden vertegenwoordigd. Dat is zelfs het teken van een « grote familie » in tegenstelling tot een « kleine familie » die veel minder begeerd is met het oog op familiale allianties. Een artikel dat in IRIN verscheen (Bureau van de Coördinatie van Humanitaire Zaken van de Verenigde Naties) in december 2011 benadrukt het etnische gemengde karakter dat in Guinee heerst, ondanks de spanningen die werden verergerd tijdens de presidentsverkiezingen van 2010. Heel vaak hebben Guinezen meer dan één vrouw, ieder van een verschillende etnie. Het gebeurt vaak dat een Guinees een moeder heeft die Peul is, een vrouw die Malinké is en een vader die Soussou of Forestier is... er is een echt gemengd karakter hier ». (O.B.), de directeur van International Alert, een non-profit organisatie gespecialiseerd in het oplossen van conflicten, verduidelijkt in datzelfde artikel: « De etnische problemen zijn geen fundamentele problemen hier [in Guinee], ze houden verband met de macht ». Dat kapitein Dansoko uw familie zou viseren uit rancune omdat uw Malinke vrouw huwde met u, een Peul, komt opnieuw weinig plausibel over.

Verder haalt u aan dat u samen met enkele vrienden naar uw stuk grond ging en alle bouwwerken die al uitgevoerd waren door kapitein Dansoko vernielde. U deed dit toen u net uit de gevangenis ontsnapt was en jullie deden dit rond 10 à 11 uur 's morgens (gehoor CGVS, p.6,9,10). **Uw extreem roekeloze gedrag komt weinig aannemelijk over.** U verklaart dat soldaten volledig straffeloos kunnen handelen in Guinee en dat u ondergedoken leefde sinds uw ontsnapping uit de gevangenis (gehoor CGVS, p.6,7,8,9,10). Dat u de dag na uw ontsnapping uit de gevangenis en op klaarlichte dag wel de verbouwingswerken zou gaan vernielen van een belangrijk militair, komt niet erg aannemelijk over.

U verklaart dat de aankoop van het stuk grond in de wijk Kobayah bezegeld werd in het bijzijn van de chef van de wijk. U zegt u de eigendomspapieren kreeg waarmee u later nog naar het kadaster ging. De verkoper, de heer Djouma kreeg een verkoopsakte en ook de chef van de wijk had een bewijs van de verkoop in zijn bezit (gehoor CGVS, p.6,7). Naast u waren er dus nog 2 andere mensen die documenten hadden die aantoonde dat u wel degelijk de rechtmatige eigenaar van deze grond was. Iemand die zomaar iemands grond, ter waarde van 45 miljoen Guineese frank, inpikt, pleegt immers ernstige strafbare feiten. **Aangezien u over duidelijke bewijzen beschikte stond u erg sterk in uw schoenen en had u een grote kans om via juridische weg het gelijk aan uw kant te krijgen. Het is dan ook vreemd dat u nooit overwogen hebt om een advocaat in de hand te nemen en uw zaak aanhangig te maken bij een rechtbank (gehoor CGVS, p.7,9). Als uw aangehaalde problemen met kapitein Dansoko al geloofwaardig zouden zijn, quod non, dan hebt u onvoldoende pogingen ondernomen om de interne beschermingsmogelijkheden uit te putten.**

U vertelt verder dat u sinds uw aankomst in België nog contact hebt met uw vrouw (gehoor CGVS, p. 3,4) en dat ze uw geboorteakte per e-mail naar u verstuurd heeft (gehoor CGVS, p.4). Wanneer u gevraagd werd of uw vrouw de verkoopsakte van de grond niet kon opvragen bij de chef van de wijk of bij de verkoper Djouma en ze eveneens per e-mail naar u kon opsturen, antwoordde u enkel dat u er niet aan gedacht hebt (gehoor CGVS, p. 9). **Uit uw verklaringen blijkt dat u in de mogelijkheid was om de aankoopakte van de grond bij het CGVS neer te leggen, maar dat u hieraan verzaakte.**

Op basis van bovenstaande opmerkingen dient besloten te worden dat geen geloof gehecht kan worden aan de door u aangehaalde problemen met kapitein Dansoko (M.L.). U bent er dan ook niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat de door u neergelegde kopie van uw geboorteakte betreft moet het volgende opgemerkt worden: dit document bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een aanwijzing. Bovendien betreft het hier een kopie en hebben gekopieerde documenten slechts een relatieve bewijswaarde. Tenslotte legt u geen documenten neer die ons toelaten uw reisweg te controleren.

Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guineese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie informatiefarade van de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", september 2012).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3, 48/4 en 57/7ter van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van de vluchtelingen van 31 januari 1967 en van de materiële motiveringsplicht.

In een eerste onderdeel van het enig middel meent verzoeker dat hem de status van vluchteling moet worden toegekend. Vooreerst herhaalt hij zijn verklaringen omtrent de straffeloosheid waarmee minstens bepaalde militairen nog steeds kunnen opereren in Guinee. Onder verwijzing naar de informatie die verweerder hieromtrent aan het administratief dossier toevoegde en naar een rapport van *International Crisis Group* kan volgens verzoeker niet worden aangenomen dat de maatregelen van de Guineese autoriteiten een onmiddellijke en allesomvattende ommekeer teweeggebracht hebben en dat een dergelijk machtsvertoon van militairen gedurende het jaar 2011 niet meer zou zijn voorgekomen.

Verder voert verzoeker aan dat hij nooit verklaard heeft dat hij louter en omwille van zijn Peul-etnie het slachtoffer geworden is van het gedrag van militair Dansoko. Het was slechts een bijkomende factor. Onder verwijzing naar een aantal rapporten met betrekking tot de etnische verhoudingen in Guinee meent verzoeker dat, gelet op het feit dat het etnische evenwicht verstoord is, de gemeenschappen elkaar wantrouwen en dat hij het slachtoffer werd van het ongehoorde machtsvertoon van een militair, het weinig opmerkelijk is dat hij zijn etniciteit als oorzaak van het probleem beschouwd – hetgeen

kapitein Dansoko expliciet aan verzoeker gezegd heeft – en dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Vervolgens stelt verzoeker dat hij niet op een eenzijdige wijze verklaard heeft dat zijn etnie en zijn etnisch gemengde huwelijk aan de oorsprong ligt van zijn problemen. Kapitein Dansoko is een militair die meent dat hij zich alles kan permitteren. Verzoeker heeft pech gehad dat net zijn grond werd ingepalmd. De manier waarop de problemen evolueerden en escaleerden, houden volgens verzoeker wel verband met etniciteit, hetgeen niet hoeft te verbazen, rekening houdend met de algemene situatie in Guinee.

Aangaande zijn gedrag na zijn ontsnapping uit de gevangenis wijst verzoeker erop dat zijn rechtmatig verkregen grond door een militair met de hulp van de gendarmerie werd ingepalmd, dat hij gedurende één maand zonder reden opgesloten zat en bedreigd en slecht behandeld werd, waardoor de opgekropte woede en verontwaardiging hebben geleid tot het vermeende roekeloze gedrag van verzoeker en zijn vrienden. Dit gedrag kan verzoeker echter niet verweten worden. Door de onrechtvaardigheid was verzoeker tot het uiterste gedreven, was hij buiten zichzelf van woede.

Bovendien benadrukt verzoeker dat het in Guinee de normale gang van zaken is om bij problemen naar de gendarmerie te stappen en dat hij zich niet rechtstreeks tot de rechtbank kon wenden om hulp te krijgen. Verzoeker had er overigens weinig vertrouwen in dat hij via de rechtbank zijn gelijk zou halen. Tevens blijkt uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie dat het cruciale element in het beteugelen van de straffeloosheid van militairen in Guinee nog niet werd geïmplementeerd: "*Cependant, des étapes cruciales restent à franchir, notamment la mise en place d'un tribunal militaire pour mettre fin à l'impunité*". Het is dan ook niet redelijk van verweerder te stellen dat verzoeker de interne beschermingsmogelijkheden niet zou hebben uitgeput, indien uit de beschikbare informatie blijkt dat dit nog niet mogelijk is.

Verzoeker herhaalt dat hij de aankoopakte van de grond niet kon voorleggen, omdat hij deze niet langer in zijn bezit had. Een kopie vragen aan zijn vrouw via de vorige eigenaar of de chef van de wijk, zou weinig soelaas bieden. De chef van de wijk wilde immers niet betrokken geraken bij het machtsspel van kapitein Dansoko. Het ontbreken van de aankoopakte kan echter geen reden zijn om aan de aankoop van het stuk grond te twijfelen, gelet op de duidelijke verklaringen die verzoeker hieromtrent aflegde.

Verzoeker wijst er nog op dat zijn problemen nog steeds actueel zijn. Zijn echtgenote, twee kinderen en schoonouders zijn recent naar Sierra Leone gevlucht teneinde de druk die op hen wordt uitgeoefend, te ontvluchten. Daarnaast werden er, nadat verzoeker Guinee ontvluchtte, nog enkele oproepingen ten aanzien van hem verstuurd, hetgeen erop wijst dat de autoriteiten nog steeds naar hem op zoek zijn.

In een tweede onderdeel van het enig middel meent verzoeker dat hem het subsidiaire beschermingsstatuut dient te worden toegekend, gelet op het feit dat hij het slachtoffer is geworden van een machtsspel uitgaande van kapitein Dansoko. Volgens verzoeker motiveert verweerder bovendien helemaal niet waarom het subsidiaire beschermingsstatuut hem wordt geweigerd.

2.1.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij zijn verzoekschrift: een rapport van ACCORD van 22 december 2011 getiteld "*Guinea: Gewalt und Diskriminierung gegen die ethnische Gruppe der Peul nach den Wahlen im Jahr 2010 und staatlicher Schutz*" (stuk 3), een rapport van Reuters van 1 mei 2013 getiteld "*Guinea on brink of chaos over long-delayed poll*" (stuk 4) en een rapport van International Crisis Group van 18 februari 2013 getiteld "*Guinée: sortir du boubier électoral, Rapport Afrique n° 199*" (stuk 5).

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de

afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Verzoeker verklaarde dat hij een stuk grond op regelmatige wijze aankocht in de wijk Kobayah, maar dat twee maanden later werken werden uitgevoerd in opdracht van een militair, kapitein Dansoko (gehoorverslag CGVS, p. 5). Verzoeker verklaarde eveneens dat militairen in Guinee volledig straffeloos kunnen handelen, alsook dat hij onterecht in de gevangenis werd opgesloten, alwaar hij bedreigd en slecht behandeld werd (gehoorverslag CGVS, 6, 8 en 10). Nochtans zou verzoeker de dag na zijn ontsnapping uit de gevangenis met enkele vrienden naar zijn grond getrokken zijn en de reeds opgerichte werken vernielen rond 10 à 11 uur 's morgens (gehoorverslag CGVS, p. 6 en 9-10). Gelet op het feit dat verzoeker stelt dat militairen in Guinee straffeloos blijven en dat hij slechts één dag hij uit de gevangenis ontsnapt was, is het niet aannemelijk dat hij op klaarlichte dag met enkele vrienden de bouwwerken van een militair, die ertoe zou hebben bijgedragen dat verzoeker werd opgesloten, zou gaan vernielen. Dat verzoeker "buiten zichzelf" was van woede, is geen afdoende verklaring voor dergelijk roekeloos gedrag in het openbaar en ten aanzien van een persoon die blijkbaar straffeloos onwettelijkheden ten aanzien van verzoeker kon stellen. Deze ongeloofwaardige verklaringen tasten op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag aan.

Dit klemt des te meer daar verzoeker verklaarde in het bezit te zijn van de eigendomspapieren van de grond, alsook dat de vorige eigenaar en de chef van de wijk een bewijs van de aankoop in hun bezit hebben (gehoorverslag CGVS, p. 5 en 7). Bijgevolg kan worden aangenomen dat verzoeker over een stevige juridische basis beschikt om de onrechtmatigheid van de handelingen van kapitein Dansoko aan te tonen voor een rechtbank. Bovendien diende verzoeker klacht in bij de gendarmerie (gehoorverslag CGVS, p. 5), zodat aan de door verzoeker aangehaalde voorwaarde voor toegang tot de rechter (gehoorverslag CGVS, p. 7) voldaan is. De Raad ziet verder niet in waarom de implementatie van een militaire rechtbank noodzakelijk zou zijn om een geschil omtrent zakelijke rechten te beslechten. Aldus kan besloten worden dat verzoeker wel degelijk onvoldoende pogingen ondernomen heeft om de interne beschermingsmogelijkheden uit te putten, hetgeen opnieuw de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag aantast. Dit klemt des te meer daar verzoeker er "*niet aan gedacht*" heeft om tijdens zijn contacten vanuit België met zijn vrouw om een kopie van de eigendomspapieren te vragen (gehoorverslag CGVS, p. 9). Dat de chef van de wijk niet betrokken wilde geraken in het machtsspel van kapitein Dansoko, is geen afdoende verklaring daar ook de vorige eigenaar van de grond een bewijs van de aankoop in zijn bezit zou hebben. Bovendien ging verzoeker met zijn eigendomspapieren naar het kadaster na de aankoop (gehoorverslag CGVS, p. 9), zodat kan worden aangenomen dat ook daar een bewijs van de aankoop verkrijgbaar moet zijn.

In zoverre nog geloof gehecht kan worden aan het door verzoeker uiteengezette asielaanvraag – *quod non* – dient opgemerkt dat uit de informatie die verweerder aan het administratief dossier toevoegde (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat sinds het einde van 2010 door de Guineese autoriteiten stappen werden ondernomen om de macht en de invloed van militairen te beperken, zodat kan worden aangenomen dat anno 2011 militairen zich niet eender wat kunnen permitteren, zoals verzoeker meerdere malen aanvoerde (zie *supra*). Dat er geen onmiddellijke en allesomvattende omwenteling heeft plaatsgevonden en dat er nog verdere stappen nodig zijn, doet geen afbreuk aan de vooruitgang die tot nu toe werd geboekt.

De voormelde vaststellingen zijn dermate doorslaggevend om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde asielaanvraag. Kritiek op de overtollige motieven dat verzoeker geen vervolging omwille van zijn eigen etnische origine en zijn etnisch-gemengd huwelijk aannemelijk heeft gemaakt, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de SRB "Guinee – Situatie op het vlak van de veiligheid", door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (stuk 17), blijkt dat Guinee in 2012 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Verzoeker brengt geen stukken bij die deze informatie zouden kunnen weerleggen. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS